

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-El”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-El” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată parțial hotărârea din 18 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și în partea casată a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2017 SRL „Reneco-El” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 7 martie 2017 de către inspectorul principal al DCF a IFS pe raionul Briceni, a fost întocmit actul nr. 1-774130 de control fiscal prin metoda verificării faptice la SRL „Reneco-El”, potrivit căruia s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 161 alin. (8) din Codul fiscal, prin neprezentarea informației despre sistarea activității subdiviziunii.

A menționat că prin cererea nr. 25/03 din 27 martie 2017, SRL „Reneco-El” a contestat acțiunile inspectorului fiscal de la IFS Briceni și actul nr. 1-774130 din 7 martie 2017, la care nu a primit răspuns.

A menționat că în urma întocmirii actului de control fiscal nr. 1-7744130 din 7 martie 2017, Direcția Administrare Fiscală Centru a adoptat decizia nr. 101 din 30 martie 2017, prin care a decis aplicarea amenzii în sumă de 4000 lei, conform prevederilor art.255 din Codul fiscal, pentru neprezentarea informației despre modificarea sediului subdiviziunii.

Reclamantul a afirmat că decizia nr. 101 din 30 martie 2017, este neîntemeiată, având caracter de răzbunare din partea emitenților de la DAF Centru, care au acționat prin înțelegere cu inspectorii din teritoriu de la IFS Briceni, din motiv că SRL „Reneco-El” a contestat prin mai multe plângeri acțiunile lor.

A relatat că după primirea deciziei nr. 101 din 30 martie 2017, SRL „Reneco-El” s-a adresat la 13 aprilie 2017 către Serviciul Fiscal de Stat cu cererea prealabilă,

prin care a contestat și a exprimat dezacordul față de decizia nr. 101 din 30 martie 2017, însă nu a primit niciun răspuns.

Totodată, a indicat că la 19 mai 2017, a primit prin poștă, citația din 3 mai 2017, care a fost tardiv expediată și prin care a fost citat pentru data de 18 mai 2017, ora 9:45, pentru examinarea cererii prealabile din 13 aprilie 2017.

Din cauza recepționării tardive a citației, a așteptat răspuns de la Serviciul Fiscal de Stat și respectiv, pentru a nu rata termenul de 30 de zile de adresare în judecată, a înaintat acțiunea la 20 iunie 2017.

Reclamantul a arătat că conform actului nr. 1-774130 din 7 aprilie 2017, rezultă că s-a efectuat un control la subdiviziunea SRL „Reneco-El” de pe adresa or. Briceni str. M. Eminescu 17/G, în rezultatul căruia s-a stabilit încălcarea art. 161 alin. (8) din Codul fiscal, prin neprezentarea informației despre sistarea activității subdiviziunii, iar din decizia nr. 101 din 30 martie 2017, rezultă că SRL „Reneco-El” a fost sancționat pentru o altă încălcare și pe alt articol și anume, în baza art. 255 din Codul fiscal, pentru neprezentarea informației despre modificarea subdiviziunii, ceea ce nu corespunde cu situația de fapt și constatările din actul nr. 1-774130 din 7 martie 2017.

A susținut că actul de control nr. 1-774130 din 7 martie 2017 și decizia nr. 101 din 30 martie 2017, sunt tendențioase și abuzive, deoarece nu i s-a acordat posibilitatea pentru a prezenta explicațiile cu referire la încălcările invocate, fapt ce a dus la încălcarea dreptului la apărare și totodată, în lipsa deciziei, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat acest control abuziv și ilegal.

A comunicat că nu este de acord cu cele invocate în actele contestate, inclusiv cu învinuirea despre nedeclararea încetării activității subdiviziunii SRL „Reneco-El” de pe adresa or. Briceni str. M. Eminescu 17/G, deoarece, pârâtul nu a ținut cont că în baza unui fapt notoriu se cunoștea că prin decizia nr.42 din 22 octombrie 2016 emisă de Camera de Licențiere, au fost suspendate licențele de activitate la 65 de titulari de licențe, inclusiv și SRL „Reneco-El”.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 16, 17, 19, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat în urma concretizării cerințelor, anularea deciziei nr. 101 din 30 martie 2017 a DAF Centru din cadrul IFS pe mun. Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Reneco-El”; anularea deciziei nr. 41 din 18 mai 2017 pe marginea contestației SRL „Reneco-El” împotriva deciziei nr. 101 din 30 martie 2017, ca act subsecvent cu repunerea în termen; constatarea ilegalității acțiunilor inspectorilor fiscali cu referire la caz și a nulității actului și rezultatelor controlului fiscal conform actului de control nr. 1-774130 din 7 martie 2017 emis în baza acțiunilor ilegale a inspectorilor fiscali.

Prin hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. a fost anulată decizia nr. 101 din 30 martie 2017 a Direcției Administrare Fiscală Centru a IFS mun. Chișinău, asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Reneco-El”. În rest pretențiile cu privire la anularea deciziei nr. 41 din 18 mai 2017 pe marginea contestației SRL „Reneco-El” împotriva deciziei nr. 101 din 30 martie 2017, constatarea ilegalității acțiunilor inspectorilor fiscali cu referire la caz și a nulității actului și rezultatelor controlului fiscal conform actului de control nr. 1- 774130 din 7 martie 2017, au fost respinse.

La 25 iulie 2018, Serviciului Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 18 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea admiterii pretenției cu privire la anularea deciziei nr.101 din 30 martie 2017 emise de Direcția Administrare Fiscală Centru a IFS mun.Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Reneco-El” și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care: s-a respins pretenția SRL „Reneco-El” privind anularea deciziei nr.101 din 30 martie 2017 emise de Direcția Administrare Fiscală Centru a IFS mun.Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Reneco-El”, ca neîntemeiată. În rest hotărârea, a fost menținută.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe doar în partea respingerii acțiunii, pe când în partea admiterii acțiunii, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a apreciat corespunzător probele prezentate și a aplicat greșit normele de drept material.

În acest sens, instanța de apel a reținut că din probele administrare rezultă cert că SRL „Reneco-El” a încălcat legislația fiscală prin neprezentarea informației despre modificarea sediului subdiviziunii, iar decizia nr.101 din 30 martie 2017 emisă de Direcția Administrare Fiscală Centru a IFS mun.Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Reneco-El”, a fost emisă cu respectarea prevederilor legale și temeiuri de anulare a acesteia nu s-au constatat.

La 31 octombrie 2019 SRL „Reneco-El” a depus recurs împotriva deciziei din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A declarat că instanța de apel a confundat obiectul litigiului și scopul controlului fiscal, precum și a ignorat argumentele SRL „Reneco-El” din referință, reiterând doar argumentele Serviciului Fiscal de Stat din cererea de apel.

Prin urmare, a susținut că SRL „Reneco-El” i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, neavând parte de un proces contradictoriu.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 septembrie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 31 octombrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Reneco-El”, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SRL „Reneco-El”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Reneco-El”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Reneco-El”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan